

דְּלֵהוּי אִיהוּ שְׁלִים, בְּלֹא פְּגִימוֹ, שְׁלִים בְּאַבְרוֹי בְּלֹא
 פְּגִימוֹ, דְּמוּמִין פְּסָלִין בְּכַהֲנֵי וּלְכֵן הִכְהֵן שְׁהוּא מְקַרֵּיב קֶרְבָּנוֹת לִפְנֵי
 ה' הוּא צְרִיךְ לְהִיּוֹת שְׁלֵם בְּלֹא פֶגַם דִּהֵינּוּ שִׁיחִידָה שְׁלֵם בְּאַבְרִיו בְּלֹא פֶגַם כִּי הַמוּמִים פּוֹסְלִים
 בְּכַהֲנִים. שְׁלִים בְּגוֹפִיהּ, שְׁלִים בְּנוֹקְבֵיהּ וּלְכֵן הוּא צְרִיךְ לְהִיּוֹת שְׁלֵם
 בְּגוּפוֹ וּשְׁלֵם בְּאַשְׁתּוֹ, לְקַיְימָא בֵּיהּ בְּכַדֵּי שִׁיתִּיקִים בּוֹ הַפְּסוּק, (שִׁיר הַשִּׁירִים ד'
 כָּלֶךְ יִפָּה רַעֲיָתִי וּמוֹם אֵין בָּךְ [חמ].

עם ישראל שלמים וקדושים הפך ס"א פגומים וטמאים

דְּקָרְבָּנָא מְנַחָה אִיהוּ, וְצָרִיכִין יִשְׂרָאֵל לְמִשְׁלַח
 מְנַחָתָא דְּלַחֲזֵן לְמַלְכָּא, בְּגִבְר (בְּגוֹי) שְׁלִים
 וְהִרְאִיהּ שֶׁהִכְהֵן צְרִיךְ לְהִיּוֹת שְׁלֵם כִּי הִקְרַבֵּן הוּא כְּמוֹ מְנַחָה וְדוֹרוּן שִׁישְׂרָאֵל צְרִיכִים לְשַׁלּוּחַ
 אֶת הַמְּנַחָה שְׁלֵהֶם לְמֶלֶךְ ע"י אָדָם שְׁלֵם בְּגוּפוֹ (רמ"ק). דְּאֵינּוּן בְּהַפּוּכָא
 דְּסִטְרָא אַחֲרָא, דְּהָא בִּיד אִישׁ עֵתִי פְּגִים, הוּוּ שְׁלַחֲזֵן
 לִיָּה דְּזִרְנָא כִּי עִם יִשְׂרָאֵל הֵם הַפֶּךְ מֵהַסֵּט"א כִּי בִיד אִישׁ עֵתִי שְׁהוּא אִישׁ פְּגוּם הֵיוּ
 שׁוֹלְחִים לוֹ אֶת הַדּוֹרוּן, דְּכִתִּיב שְׁכַתוּב (וִיקְרָא טז) גּוֹרֵל אַחֲרֵי לִיָּהוּהּ

אור הרשב"י

חרשים ולא שומים ולא אלמים ולא פסחים
 ולא הגרים ועל אותה שעה הוא אומר כלך
 יפה רעיתי ומום אין בך עד שחטאו בעגל
 ונעשו בהן זבים ומצורעים.

[חמ] וביאור פשט הפסוק איתא במדרש
 בכמדבר רבה שכולך יפה רעיתי ומום אין
 בך מדבר בישראל ותני רבי שמעון בן יוחאי
 בשעה שעמדו ישראל לפני הר סיני לקבל
 את התורה ולא היו בהם לא סומים ולא

הלימוד היומי

לע"נ אריה בן סימי ז"ל

וְגִזְרֵל אֶחָד לְעֹזָאֵל וְגו' וּשְׁלַח בִּיד אִישׁ עֵתִי הַמְדַבְּרָה. דְּאֱלֹהִים
 אֲחֵרִים כִּלְהוּ פְּגִימֵינ מִסְטָרָא דְצַפּוֹן כִּי אֱלֹהִים אֲחֵרִים הֵם כּוֹלֵם
 פְּגוּמִים מִצַּד הַצַּפּוֹן שֶׁהוּא מְקוּם שְׂאִינּוּ מְקוּרָה וְשֵׁם הוּא הַמְדוּר שֶׁל הַקְּלִי (יְהֵל אֹר),
 וְהַכִּי רוּבָא דְבְּתִי עֵבֻדָּה זָרָה הֵם פְּגִימֵינ, בְּנוֹקְבָא
 דְּלְהוֹן, חוֹרְבָא, לִילִית, פְּגִימוֹתָא וְכוּ' וְכךָ בְּתֵי הַעֲבוּדָה הַזֹּרָה
 הַרְבִּיּים הֵם פְּגוּמִים בְּנֻקְבָה שֶׁלֵּהֵם מֵאַחַר שֶׁהֵם מְזוּנּוֹת תַּחַת בַּעֲלֵיהֶם וְלִילִי"ת הַפְּגוּמָה הַנִּמְצָאָת
 בַּמְּקוּם הַחוּרְבָן הִיא שׁוֹכֶנֶת בְּבֵיתָם.

יהוה באור ישר חסדים הויה צירוף של דין לעשות נקמה במצרים

(ס"א וְרַעֲיָא מְהֵימְנָא) אֵיהּ ו' מְלֵא וְאֵיהּ בְּסִדּוּרָא דָּא הִי"ו [מט]
 ואומר רשב"י אבל הרעיא מהימנא הוא מושרש בז"א שהוא אות ו' שבשם הוי"ה והוא
 מלא במוחין של החו"ב הנקראים י"ה ואז השם הוי"ה שבז"א הוא בסדר יה"ו. ה'
 בְּתֵרָאָה, כּוֹס מְלֵא בְּרֶכֶת ה', מִסְטָרָא דִּימִינָא והמלכות היא
 האות ה' האחרונה שבשם הוי"ה והיא נקראת כוס מלא ברכת ה' והיא מקבלת מצד החסד
 שבימין ולכן צירוף השם הוא כסדרן יהו"ה באור ישר וּמִסְטָרָא דְגְבוּרָה
 דְּאֵיהּ דִּינָא, שְׂכִינְתָא אֶתְקִרִיאת הוִי"ה אבל כאשר המלכות
 מקבלת מצד הגבורה שבשמאל אז השכינה נקראת הוי"ה באופן שהאות ה' שהיא דין
 שולטת על האות ו' שהיא רחמים ואז יש בסוף הצירוף את האותיות י"ה שהם המוחין ובגלל

אור הרשב"י

[מט] גירסת העטרת צבי איהו ו' מלא י"ה ואיהו בסדורא דא יה"ו.

הלימוד היומי

לע"נ אריה בן סימי ז"ל

שהם בסוף זה מורה על דין, הִנֵּה הוּא דְּכַתִּיב וזהו מש"כ בפסוק, (שמות ט)
 הִנֵּה יִ"ד יְהוָה הוֹיָה בְּמִקְנֶךָ אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה דהיינו שהמלכות
 הנקראת יד ה' היא בצירוף הוֹיָה כאשר היא פעלה דין במצרים (עטרת צבי). קָם
 רְעִיא מְהִימָנָא, וְאַשְׁתַּטַּח קַמִּיהּ. וְאָמַר זַפְאָה חוּלְקֵי
 דְּמֵאֲרֵי דְּמִטְרוֹנִיתָא (ומטְרוֹנִיתָא) אֵינְהוּ בְּעוֹרֵי ואז קם הרעיא
 מהימנא והשתטח לפני רשב"י ואמר לו אשרי חלקי שבעלה של המלכה שהוא רשב"י הוא
 בעזרי. (ע"כ רעיא מהימנא).

יראי ה' אלו הצדיקים שיראים מהקב"ה

רְבִי שְׁמַעוֹן הָוּה אָזִיל בְּאַרְחָא, וְהוּו עֲמִיה רְבִי יְהוּדָה
 וְרְבִי יוֹסִי וְרְבִי תַזְקִיָּה רשב"י היה הולך בדרך והיו עימו רבי יהודה
 ורבי יוסי ורבי חזקיה. פְּתַח רְבִי שְׁמַעוֹן וְאָמַר לבאר את מש"כ, (תהלים
 קיא) טָרַף נָתַן לִירָאִיו יִזְכּוֹר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ ומש"כ. טָרַף נָתַן
 לִירָאִיו פירושו, אֵלִין אֵינּוֹן זַפְאִין, אֵינּוֹן דְּחֵלִי דְּקֻדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא שהם אלו הצדיקים שהם יראים מהקב"ה מצד יראת הרוממות, דְּכָל
 מֵאֵן דְּדָחִיל לִיָּה, אֶתְקַרִי מֵאֵינְשֵׁי דְּבֵיתָא דְּמִלְכָּא,
 וְעֵלִיָּה בְּתִיב כי כל מי שירא ממנו נקרא מאנשי ביתו של המלך הקב"ה ועליו
 נאמר, (תהלים קיב) אֲשֶׁרֵי אִישׁ יֵרָא אֶת יְהוָה.

מעלת לימוד התורה בחצות הלילה

מֵהוּ טָרַף נִתַּן לִירָאִיו [ג] ומהו הביאור שכתוב טרף נתן ליראיו. **אֵלֶּא כִּמָּה דְכִתִּיב** אלא הוא כמו מש"כ, (משלי לא) **וְהִקָּם בְּעוֹד לַיְלָה וְתִתֵּן טָרַף לְבֵיתָהּ** שפירושו שהעוסק בתורה בחצות הלילה הוא נעשה סיוע לקישוטי השכינה ולכן הוא מקבל מהטרף שהשכינה מקבלת. **מֵהֲכֵא אוֹלִיפְנָא, דְּכָל בַּר נָשׁ דְּלָעֵי בְּאוֹרֵייתָא בְּלִילֵיא, וְקָם בְּפִלְגוֹת לִילֵיא, בְּשַׁעֲתָא דְכִנְסַת יִשְׂרָאֵל אֶתְעַרַּת לְאַתְקִנָּא בֵּיתָא לְמַלְכָּא** ואומר רשב"י שמכאן למדנו שכל אדם שעוסק בתורה בלילה והוא קם בחצות לילה בשעה שהשכינה הנקראת כנסת ישראל מתעוררת ומתקנת את ביתה למלך הקב"ה, דהיינו שהיא מקשטת את עצמה אל הייחוד בבקר (רמ"ק), **הֵאִי אֲשַׁתְתַּף בְּהֶדְהָ, וְהֵאִי אֶקְרִי מִבֵּי מַלְכָּא, וְיַהֲבִין לִיהּ כָּל יוֹמָא מֵאִינוֹן תִּיקוֹנֵי בֵּיתָא** וזה הקם בחצות לילה הוא משתתף עימה בכדי לקשטה ע"י הלימוד בחצות הלילה ולכן הוא נקרא שהוא מביתו של המלך ונותנים לו כל יום מאלו תיקוני הבית שהוא שפע הייחוד, **הֲדָא הוּא דְכִתִּיב** וזהו מש"כ בפסוק **וְתִתֵּן טָרַף לְבֵיתָהּ וְחָק לְנַעֲרוֹתֶיהָ** ואומר רשב"י. **מֵאֵן בֵּיתָהּ** מי הוא נקרא ביתה. **כָּל אִינוֹן דְּמִשְׁתַּתְּפֵי בְּהֶדְהָ בְּלִילֵיא, אֶקְרוּן בֵּיתָהּ, בְּנֵי בֵּיתָהּ** אלא הם כל אלו

— אור הרשב"י —

[ג] ואיתא במדרש בכראשית רבה על מש"כ נתן ליראיו בעולם הזה, אבל לעתיד לבוא
טרף נתן ליראיו אמר ר' יהושע בן לוי מירוף יזכור לעולם בריתו.

הלימוד היומי

לע"נ אריה בן סימי ז"ל